

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3180/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Босица Живковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Илић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2740/21 од 29.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2740/21 од 29.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2740/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 862/2019 од 31.05.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име исплате купопродајне цене исплати износ од 6.700 евра, у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од 27.09.2019. године до исплате и то по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе коју прописује Европска централна банка на главне операције за финансирање, увећане за 8% поена, док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца одбијен за износ преко досуђеног, а до траженог износа од 16.700 евра у динарској противвредности са каматом. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за издавање привремене мере, забране продаје или било каквог другог располагања непокретности, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 191.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2740/21 од 29.09.2021. године, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда, у ставу првом изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 152.412,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом је утврђено да је уговором о купопродаји непокретности тужилац продао туженом непокретност за купопродајну цену од 10.000 евра, која је исплаћена по овери потписа, што је констатовано солемнизационом клаузулом од 29.09.2017. године, да су том приликом непокретности већ биле у државини туженог и да на предметним непокретностима нема права терета у корист трећих лица. Парничне странке су сачиниле и интерни уговор о купопродаји 19.09.2017. године, који се разликује од предходно поменутог уговора, у којем су се споразумели да је купопродајна цена 17.000 евра, која ће бити плаћена до 31.08.2019. године у ануитетима и динамиком која одговара купцу, овде туженом, и такав уговор су странке потписале. Како је интерни уговор потписан пре уговора са солемнизационом клаузулом, судови су утврдили, као неспорно, да је купопродајна цена износила 17.000 евра. Тужени није доказао да је тужиоцу исплатио још износ од 6.700 евра, због чега су судови за тај износ усвојили тужбени захтев применом члана 124. Закона о облигационим односима и члана 231. Закона о парничном поступку, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен јер је утврђено да је тужени платио 10.000,00 евра и за 300,00 евра дао тужиоцу жито.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 27.09.2019. године. Побijана другостепена пресуда донета је 29.09.2021. године. Побijани део правноснажне пресуде је износ од 10.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић